

Adoptuj panenku a zachráníš dítě

Cílem tohoto projektu je získat finanční prostředky pro celosvětovou očkovací kampaň UNICEF, a to za použití symbolu, který znají všechny děti na světě, panenky. Hlavní myšlenka spočívá v tom, že každá panenka představuje skutečné dítě, které

bude v rámci očkovací kampaně UNICEF v rozvojových zemích proočkováno proti šesti hlavním smrtelným dětským chorobám: spalničkám, záškrtu, černému kašli, tetanu, tuberkulóze a dětské obrně. Panenky mohou být vyrobeny všemi, kterým nechybí fantazie a tvořivost a chtějí tímto způsobem pomoci ohroženým dětem. Každá panenka bude opatřena vlastním průkazem totožnosti: rodným listem, do kterého jsou zapsána jména adresy těch, kteří panenku vyráběli, zemi, kterou panenka představuje. Panenky jsou prodávány za 600 Kč, což je suma potřebná pro očkování jednoho dítěte. Ten, kdo panenku zakoupí, tak vlastně symbolicky adoptuje dítě, které panenka představuje. Nováková 3. PV

foto vítězné panenky
autor: Monika Remešová 1. TV

Chcete mě ?

Dívám se na tři malé kuličky choulící se k máminu břichu. Takoví drobečci se slepenými víčky a mokřým kožíškem od stálého omývání matčiným jazykem. Je to naprosto ojedinělý pocit sledovat jen tak z povzdálí, jak se rodí štěňátka.

Poprvé jsem měla možnost asistovat u takové události, ono mi ani nic nezbyvalo, když rodila naše boxerka Saša.

První, co jsem zkoumala na třech drobečcích, byl jejich vzhled. Nejsou totiž čistokrevní boxerři.

To takhle jedno mrazivé odpoledne přišel (přeskákal čtyři ploty) na návštěvu nezvaný černý elegant s ulíznutým fousem a povídá (štěkne): „Nazdar krasavice, neskočíme si spolu?“ Neodolal choutkám a bez dlouhého čekání si udělal s naší milostfenkou intimní půlhodinku. Naštěstí jsou ty zvířecí miminka po mamince. Teď mě ale trápí jedna moc důležitá věc, a to jak sehnat spolehlivého a milujícího majitele pro ty naše mazlíčky. Dnes je jim jedenáct dní, pomalu otevírají očka a usilovně se vykrmují k prasknutí. Už to nejsou drobečci, ale kuličky stále kňourající a plačící po obživě.

Pomůže mi někdo ulehčit mé trápení a plahočení se po hodném člověku s velkým srdcem pro čtyřnohého kamaráda bez rodokmenu?

PS: Teprve s pejskem poznáte pravou věrnost přátelství...

INZERCE: pro případné zájemce - odběr možný od 18. 5. 06 - za poplatek odčervení a očkování 500 Kč

Bližší informace ve třídě 3. TT

Lenka Vágnerová

Odchod do důchodu

V měsíci březnu odešel do důchodu všemi oblíbený a milovaný školník pan Jiří Němeček. I naši studenti k němu měli blízko, o čemž svědčí slohová práce Josefa Šmída z třídy 2. TG

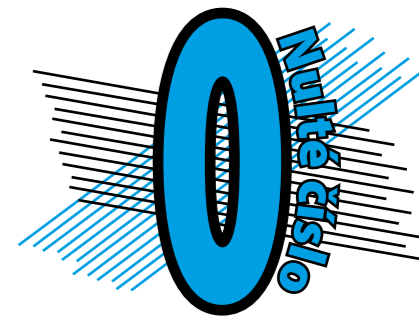
Jiří je muž střední postavy v nejlepších letech. Charakteristická je jeho rozvázná chůze. Je to člověk nesmírně pracovitý, život bere s humorem a nadhledem. Ve svých letech má rád svůj klid.

Jirka má kulatou hlavu a na ní pár prošedivělých vlasů. Hnědé oči. Červené tváře. Uši má přilehlé k hlavě a střední nos. Jeho postava je plnoštíhlá. Při chůzi je mírně předhrbený a jeho páteř je mírně prohnutá dopředu.

Pracuje jako školník a často nosí přes rameno brašnu s různými nářadím. Většinou nosil pracovní oblečení - modráky. Zrak mu už tak úplně neslouží, proto při práci často používá brýle.

Povahou je to velmi dobrý člověk. Dá se s ním mluvit téměř o všem. Dokáže pobavit a povzbudit. Rád si občas dá pivo nebo víno, ale vždy s mírou. Je to statečný bojovník a srdcař, který nikdy nic nevzdá a se vším se pere, dokud to neudělá. Jen jednou jsem ho viděl rozzlobeného. Je to asi rok. Jednou jsme se totiž v šatně na tělocvik houpali na topení a on tam přišel a vynadal nám, že tu trubku, co vede k radiátoru, urvem. Rychle se to vyřešilo a teď už s ním vycházíme velice dobře.

Jsem rád, že jsem ho potkal, je to vyrovnaný člověk s nadhledem na život. Takových je málo.

Střední škola propagační tvorby a polygrafie ▶ občasník ▶ cena 1 Kč ▶ toto číslo vyšlo dne 19. 4. 2006

Vážení čtenáři,

dnes čtete první číslo školního časopisu. Jsem s tímto žurnalistickým počinem velice spokojen, a to hned z několika důvodů.

Prvním důvodem je předávání aktuálních informací. První zprávu, kterou bych Vám rád sdělil, je definitivní schválení nového názvu školy. V minulém roce jsme požádali našeho zřizovatele o změnu názvu školy, protože obsahově neodpovídal naší vzdělávací nabídce. Žádost byla vyslyšena a v únoru nový název posvětilo Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy zápisem do rejstříku škol České republiky.

Druhým a nejvýznamnějším cílem školního časopisu je prezentace práce našich studentů. Jejich výsledky ve výuce, na soutěžích, při závěrečných zkouškách a maturitních zkouškách. Tato rubrika by měla být obsahově nejobjemnější a doprovázená obrazovou dokumentací.

Třetím významným cílem školního časopisu je skvělá možnost, abychom Vás seznamovali se záměry školy. Nedostatek informací bývá zdrojem k všelijakým dohadům, překrouceným informacím a někdy doslova vede ke lžím, které se stávají obecně uznávanou pravdou.

Časopis může být vedle své informační funkce i místem, kde se může odehrávat i různá polemika nad metodami výuky a dosahovanými cíli výuky. Tyto rubriky jsou rozhodně zajímavé, ale nesmí se z nich stát centrum bezhlavé kritiky.

Přeji časopisu více než „jepičí život“. Vždyť naše škola poskytuje skvělé podmínky pro existenci časopisu. Máme reprodukční grafiky, tiskaře i potřebnou tiskovou technologii. A na co rozhodně nemůžu zapomenout, že máme šikovné, nadané, pracovité, svědomité studenty, ve kterých dřímá dušička žurnalisty, a ti se postarají o skvělé články. Je to především časopis studentů a úloha učitelů je metodická.

Mgr. Rudolf Volhejn
ředitel školy

ŽIVOT JE PES

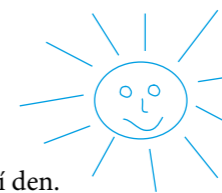
Jiří Žáček

Život je pes -
to každý vidí,
a nemusí být profesor.
Život je pes -
a pro nás lidi
je pes už dávno známý tvor.

Život je pes -
a už to samo
kdekoho časem poleká.
Život je pes -
a pes jak známo,
je věrný přítel člověka.

Život je pes -
a zuby cení
a usmívá se po očku -
život je pes,
a proto není,
rozhodně není pro kočku.

JARO

Včera byl 1. jarní den.

Venku krásně svítilo sluníčko a já měla nádherný pocit. Hned jsem zpozorovala, jak lidé mají jiný výraz v obličeji. Vypadali, jako by si ze sluníčka brali co nejvíce energie a tepla po dlouhé zimě. Děti si hrály na hřišti a mezi paneláky se rozlehal jejich smích a jakot ve znamení radosti! Byl to příjemný pocit!

Tohle počasí mám velice ráda. Dodává mi energii a pozitivní náladu. Ráda se procházím v krásném jarním dni a pozoruji přírodu jak se mění v krajiny plné barev a krásných květů, které znamenají Jaro!

Dnes 1. den po 1. jarním dni sněží! Zase mám špatnou náladu. Moc bych si přála, aby bylo už Jaro a já měla důvod se smát!!! Už aby bylo teplo!

Markéta Redaiová 2. KT

Země - náš domov umírající a plačící

Přemýšleli jste někdy nad tím, jak bude naše planeta vypadat za takových 50 až 100 let? Říkáte si, že se vás to netýká? Ujišťuji vás, že týká. Týká se to nás všech. Na co je veškerá snaha ochránců přírody a ostatních ekologických organizací řešících problém lidstva, když lidstvo samo nedělá nic.

Vezměte si třeba změnu klimatu. Spalováním fosilních paliv (ropa, zemní plyn, uhlí), vypalováním lesů a dalšími činnostmi se do atmosféry dostávají tzv. skleníkové plyny, které vytvářejí skleníkový efekt, jehož důsledkem je především tání ledovců.

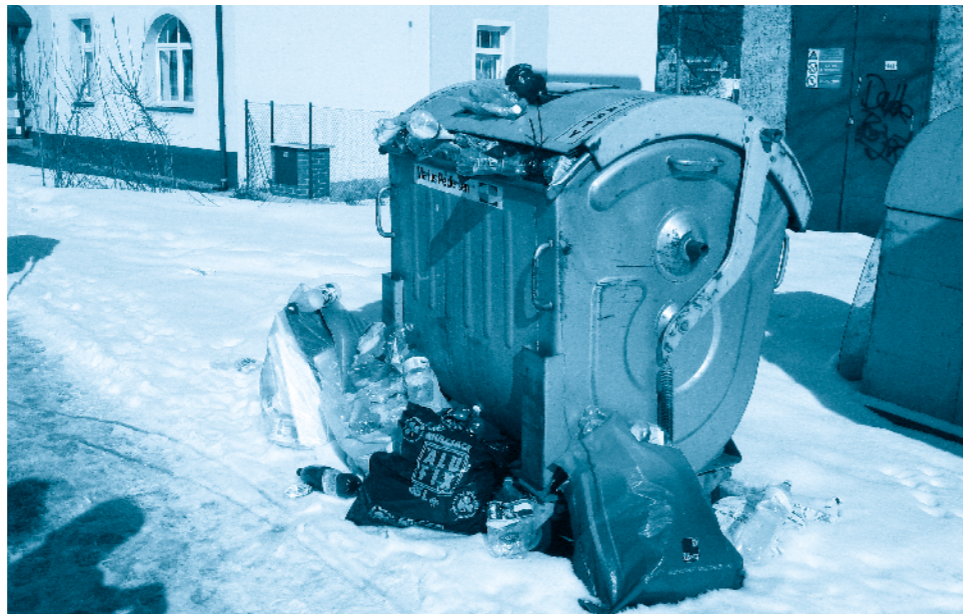
Od roku 1960 ubylo již 10 % veškeré ledové pokrývky Země. Zalednění Grónska mizí rychlostí 50 km³ za rok.

Hrozí zatopení velkého množství tichomořských ostrovů i přímořských států, jako je například Holandsko a Severní Irsko.

Ale nejen tání ledovců je hlavní důsledek změn klimatu. Patří sem i povod-

ně, sucha, bouře, hurikány a další jevy, které člověka ohrožují a za které zároveň může. Tyto devastující účinky klimatických změn můžeme pozorovat neustále. Proto bychom se měli snažit, aby veškerí

činitelé, jako například továrny, elektrárny atd. byli opatřeni odsiřovacími zařízeními. My svůj život možná dožijeme na této planetě, ale jaká ta planeta bude, až tu budou naše děti?!

ilustrační foto 3. TV

Naše anketa

Dne 13. 2. 2006 proběhla v některých třídách naší školy malá anketa týkající se ekologické tematiky. Je součástí projektu, do kterého jsme se zapojili v rámci výuky ekologie. Tento projekt podporuje nadace Partnerství z prostředků, které poskytla vláda Lucemburska. Cílem je hledat úspory energie.

A jaké jsou výsledky ankety?

Pouze 67 % žáků školy ví, že naše škola je vytápěna plynem. Zbytek si myslí, že elektřinou nebo nějak jinak. Neobnovitelné zdroje energie, jako je uhlí, plyn nebo ropa budou stačit při současném tempu spotřeby 30–50 let. Tento fakt si uvědomuje pouze 30 % dotázaných. Ostatní většinou odhadují, že zásoby vydrží mnohem déle. Až budou tyto zdroje vyčerpány, musí být nahrazeny zdroji obnovitelnými. Pouze 73 % účastníků ankety tuší, že mezi obnovitelné zdroje patří např. síla vody, větru, solární energie nebo energie ukrytá ve slámě, bioplynu či jiných formách biomasy. Abychom s neobnovitelnými zdroji vydrželi co nejdéle, je třeba omezit jejich spotřebu – zavést úsporná opatření.

V další anketní otázce jsme se vás ptali, kudy podle vás uniká z budov nejvíce tepelné energie. Vaše odpovědi byly excelentní. 99 % vás správně určilo, že je to právě okna. Pro upřesnění dodáváme, že z celkových ztrát tepla z budov mají okna podíl 40 %, zdiva asi 30 %, střecha 20 % a podlaha 10 % tepla.

V poslední otázce ankety jsme vás vyzvali, abyste se zamysleli nad tím, jak zabránit ztrátám tepla v naší škole a tím zlepšit tepelnou pohodu ve třídách. Návrhy byly různé. Některé byly myšleny humorně: „Rozděláme si ve třídě ohníček a budeme se ohřívat.“ Zazněla zde i celá řada velmi zajímavých názorů. Můžeme je rozdělit zhruba do tří skupin:

1. Utěsnit okna

Sklo je poměrně dobrý vodič tepla, překážkou pro únik tepla je hlavně mezera mezi oběma skly. Čím více mezer (trojskla), tím lépe. Další možností je využití izolačního plynu nebo vložení izolační fólie mezi skla. Důležité také je těsnění, které zabrání unikům tepla mezi rámy. Když má budova špatná nebo netěsnící okna, je v místnosti znát i zafoukání větru. Mnohdy k tomu přispíváme sami tím, že okno rádně nezavřeme.

2. Zateplit zdivo

Jsou-li stěny teplé, cítíme se v místnosti lépe, i když teplota vzduchu je třeba jen 18 °C. Naopak jsou-li stěny studené (sálající chlad), musí radiátory ohřívat vzduch více než na 20 °C, aby nám nebyla zima. I proto je lépe studené stěny zaizolovat.

3. Omezit větrání

Čerstvý vzduch lidé potřebují k dýchání a přemýšlení. Vydýchaný vzduch v místnosti člověka rychle unaví. Je nejlepší občas krátce otevřít okno dokořán, případně udělat chvilku průvan. Jde o to,

aby se místnost rychle naplnila čerstvým vzduchem a pak okno rádně zavřít, aby teplo neunikalo.

Co dodat na závěr?

Některé z vašich návrhů mohou být podnětné i pro vedení školy. K tepelné pohodě ve třídě však můžeme alespoň trochu přispět i sami. Šetření energií není přece jen o penězích, ale také o budoucnosti života na Zemi.

Děkujeme všem za spolupráci.

Studenti 1. TG

Naši úspěši...

Studenti Čejchan, Román a Gajdošová (všichni 1.TG) se dne 27. 3. účastnili ekologické soutěže a získali bronz oceněný pěti tisíci korunami. Získané peníze se použijí na realizaci úsporných opatření ve škole.

Otázka pro tebe:

Jak se jmenují medvědi na náhodském zámku?

Správná odpověď: Ludvík a Dáša

Práce našich studentů

Divadelní představení Prodaná nevěsta

v hronovském divadle Aloise Jiráka

21. března jsem navštívila divadelní představení Prodaná nevěsta, zaujalo mě, a proto bych Vám o něm chtěla napsat několik postřehů, které nás například motivují ke zhlédnutí této, nebo třeba i nějaké jiné divadelní hry.

O představení: název Prodaná nevěsta mne nejprve poněkud zaskočil, neboť jsem hned pomyslela na tradiční scénář hry nebo zbytečnou scénicitu her, které mne vůbec nezaujaly. Byla jsem však mile překvapena novodobým ztvárněním hry, humorem herců, ale i kulisy byly dobře vybrané a vkusné. Líbily se mi hlasy herců v písních, zejména mužů, s jakou lehkostí a samozřejmostí zvládali vrcholy i údolí, ale i nadšení herců.

Opravdu se mi tato hra líbila, zaujala mne a zanechala ve mně hluboký umělecký zážitek. Oceňuji práci herců, která určitě nebyla lehká a ještě jednou jim hlasitě tleskám. O divadle: divadlo A. Jiráka je bezesporu památnou stavbou, myslím si však, že už zcela nevyhovuje dnešním požadavkům diváků. Malé, úzké uličky nejsou příliš pohodlné už pro diváky středního věku, natož většího. Opravdu jsme řešili velice vážnou otázku „Kam s nohama?“ Nakonec jsme tento vážný problém vyřešili, i když příliš pohodlně se nám nesesedlo.

Celkově na mě představení velice zapůsobilo (až na změnu kulis o přestávce) a ráda bych opět něco podobného zhlédla.

Lucie Hanzerová, 2.KT

Výstava prací studentů

Studenti tohoto výtvarného oboru se představují ostatním studentům naší školy svými výrobky vytvořenými v tomto školním roce. Touto cestou chtějí poukázat na zajímavosti textilního výtvarnictví a seznámit ostatní zájemce s jeho náplní. Výstava se koná od poloviny února do konce dubna 2006 v budově č. 1. Součástí této výstavy bude i školní kolo soutěže „Miss panenka“ s účastí Českého rozhlasu Hradec Králové. Začátkem března 2006 dostanou studenti hlasovací lístky, na který vypíšou číslo a jméno panenky, kterou vybrali jako nejhezčí. Projekt „Miss panenka“ oslovil 49 studentů, kteří doma ve volném čase vyráběli tyto panenky.

školní klub

Kouření, metla lidstva ?

Školní časopis, tak co. Co by zajímalo moderní mládež.

VÝSTRAHA : Chtěl bych vám přiblížit problematiku kouření.

Ačkoli já nekouřím, tak jsem si také zkusil zakouřit si. Řeknu vám, bylo to takové jako machrovské ano. Od mých přátel jsem se dozvěděl, že první rok kouření je spíše jen tak, aby se člověk zviditelnil. Ale časem se z toho stává závislost. Ptal jsem se už víc lidí na otázku „Dokázal bys přestat kouřit?“ Dostal jsem hodně odpovědí, ale nejvíce doslova cituji : „To víš, že bych dokázal přestat kouřit, ale nechce se mi!“ Ano, já věřím v to, že člověk, který chce opravdu skončit s kouřením, tak to dokáže. Záleží to na člověku, jestli opravdu chce skončit nebo ne. Já, ačkoli nekouřím, bych chtěl říct, abyste se nad sebou zamysleli. Teď už pár lidí z vás tento článek raději nechte. Myslíte si, že chci poučovat, ale ne. Já, ačkoli vím a znám, že spousta lidí kouří marihuanu.

Ano, neříkám, já osobně bych ji třeba zlegalizoval, ale ale. Kdyby se využívala jen v malém množství, až od 18 let a opravdu s mírou. Dobrá, teď si všichni řekněte „Co z vás bude, když od 15ti let kouříte marihuanu, tak snad ve 25 letech budete na odpis, protože budete tak.....že nebudete vědět jak dál.“ Dobře, já tedy raději nekouřím, protože chci mít čisté zdraví a abych platil za cigarety, které mě určitě dřív nebo později zničí, o to nestojím. KONEC!!!

Lukáš Kňourek, 2. KT

